

Київський національний університет культури і мистецтв

ФАКУЛЬТЕТ
PR
ЖУРНАЛІСТИКИ
І КІБЕРБЕЗПЕКИ
КНУКІМ

**КАФЕДРА ЗВ'ЯЗКІВ З
ГРОМАДСЬКІСТЮ І ЖУРНАЛІСТИКИ**

Силабус освітньої компоненти

Назва компоненти: **Медіадослідження**

Рівень вищої освіти: **другий (магістерський)**

Спеціальність: **061 Журналістика**

Освітньо-професійна програма: **Журналістика**

Сторінка компоненти в Moodle:

<https://elearn.knukim.edu.ua/course/view.php?id=1688>

Сторінка компоненти в електронній бібліотеці:

<http://91.217.179.170:9100/libr/DocSearchForm>

Кількість кредитів ECTS: **3**

Форма семестрового контролю: **екзамен**

Викладач: **Гарачковська Оксана Олександрівна**, доктор філологічних наук,
професор

Опис освітньої компоненти

Освітня компонента «Медіадослідження» є обов'язковою освітньою компонентою навчального плану.

Мета: освоєння здобувачами вищої освіти комплексу практичних навичок із проведення наукових досліджень у царині масмедіа, набуття необхідних теоретичних знань у сфері методології соціальних комунікацій.

Завдання:

- узагальнення і систематизація навичок на різних етапах роботи з науковим текстом;
- ознайомлення з такими методами, як опитування, інтерв'ювання, усна історія, різними формами змістовного (контент-) і текстуального аналізу тощо;
- практичне використання дослідницької методології у повсякденній журналістській діяльності;
- здатність розуміти базову методологію медіадосліджень, вміти пояснити та застосувати певний метод, а також спланувати дослідницький проект.

Предмет: різні види наукових досліджень медіагалузі.

Основні результати навчання та компетентності, відповідно стандарту вищої освіти та освітньої програми

У результаті вивчення освітньої компоненти здобувачі вищої освіти повинні набути такі програмні компетентності:

загальні:

ЗК01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК03. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК05. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК09. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

спеціальні (фахові, предметні):

СК01. Здатність використовувати спеціалізовані концептуальні знання з теорії та історії журналістики, новітні технологічні досягнення для розв'язання задач дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері журналістики.

СК02. Здатність критично осмислювати проблеми у сфері журналістики та дотичні до них міждисциплінарні проблеми.

СК03. Здатність приймати ефективні рішення у сфері журналістики.

Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання (програмні результати навчання):

РН03. Проводити збір, інтегрований аналіз та узагальнення матеріалів з різних джерел, включаючи наукову та професійну літературу, бази даних, та перевіряти їх на достовірність, використовуючи сучасні методи дослідження.

РН09. Проводити порівняльний аналіз законодавчої бази та діяльності окремих медіаінституцій України та країн Європейського Союзу.

Передумови вивчення освітньої компоненти

Передумовами вивчення освітньої компоненти «Медіадослідження» можуть бути ОК, вивчені на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти: «Новітні медіа», «Основи журналістики», «Журналістське розслідування», «Креативні технології в медіасфері», «Медіарегулювання», «Сучасні медіаіндустрії», «Кросмедійна журналістика» тощо.

Тематичний план освітньої компоненти

Розділ 1. Методологія текстуального аналізу, якісних та кількісних досліджень

1.1. Вступ до курсу. Повсякденні та наукові дослідження

1.2. Правові основи функціонування медіа в суспільстві. Авторське право та суміжні права в медіапросторі

1.3. Методи пізнання (епістемологія). Елементи дослідження

1.4. Дослідницькі методи

1.5. Включне спостереження

1.6. Фреймінг. Контент-аналіз

- 1.7. Опитування. Експеримент. Обробка даних
- 1.8. Найбільш поширені технології підсвідомого впливу засобів масової інформації
- 1.9. Маніпуляції в медіа
- 1.10. Реклама як інструмент маніпуляції. Використання мотивів підсвідомого впливу
- 1.11. Аналіз медіатекстів різних видів медіа
- 1.12. Застосування методології на практиці. Етапи написання наукової роботи

Система та критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти

Оцінка рівня знань здобувача з освітньої компоненти передбачає комплексне врахування результатів поточного контролю (сума накопичених балів впродовж вивчення ОК) та семестрового контролю.

Контроль якості знань здобувачів проводиться через визначення форм і методів поточного контролю з освітньої компоненти та критеріїв оцінювання знань здобувачів за кожен вид навчальної роботи (під час вивчення ОК); форм і методів семестрового контролю з освітньої компоненти та критеріїв оцінювання знань здобувачів.

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти
90–100	A	Здобувач виявляє бездоганне знання усіх тематичних розділів освітньої компоненти «Медіадослідження», демонструє глибоке розуміння теоретичних аспектів та ефективно аналізує практичні приклади. Активно бере участь в обговоренні під час занять, успішно виконує аудиторні практичні та самостійні завдання.
84–89	B	Здобувач добре володіє навчальним матеріалом, правильно викладає його, але може мати деякі неточності. Показує активність на заняттях, дуже добре виконує аудиторні практичні та самостійні завдання.
74–83	C	Здобувач володіє навчальним матеріалом курсу, але не завжди з глибокою аргументацією. Має неточності у деяких аспектах. Є активним на заняттях, добре виконує аудиторні практичні та самостійні завдання.
66–73	D	Здобувач відтворює значну частину матеріалу, але з неточностями. Участь у заняттях не завжди активна, задовільно виконує аудиторні практичні та самостійні завдання.
61–65	E	Здобувач має базові знання, але показує поверхове розуміння тем. Невисока активність на заняттях, задовільно, але не повною мірою виконує аудиторні практичні та самостійні завдання.
21–60	FX	Недостатній рівень знань, грубі помилки у розумінні матеріалу, низька активність на заняттях. Незадовільно виконує аудиторні практичні та самостійні завдання.
0–20	F	Відсутність знань за курсом, невиконання аудиторних практичних та самостійних завдань. Зобов'язаний повторно прослухати курс.

Розподіл балів, які отримують здобувачі, за видами поточного контролю подаються у таблиці.

Система розподілу балів у межах різних видів поточного контролю

Види контролю	Максимальне значення балів
Активність на аудиторних заняттях	5
Виконання практичних робіт	10
Виконання завдань самостійної роботи	5
Написання контрольних робіт	5
Сума накопичених балів P_3	25

Кількість балів за складання екзамену

Тестування	2,5×10=25 балів
Практичне завдання	50 балів
Максимальна оцінка за екзамен P_5	75 балів

Семестрова оцінка з освітньої компоненти розраховується за формулою:

$$ПО = P_3 + P_5,$$

де ПО – семестрова оцінка з ОК (max=100);

P_3 – сума накопичених балів за результатами вивчення ОК (max=25);

P_5 – кількість балів за складання екзамену (max=75).

Семестрова оцінка з освітньої компоненти вноситься до відомості обліку успішності та індивідуального навчального плану здобувача освіти.

Технічне і програмне забезпечення

Ноутбук або персональний комп'ютер, мобільний пристрій (телефон, планшет) з підключенням до Інтернет для: комунікації та опитувань, виконання домашніх завдань, виконання завдань самостійної роботи; проходження тестування (поточний, рубіжний, підсумковий контроль).

Програмне забезпечення для роботи з освітнім контентом компоненти та виконання передбачених видів освітньої діяльності: стандартні офісні програми (Word, Excel, PowerPoint).

Політика вивчення освітньої компоненти

Освітня компонента передбачає аудиторну та самостійну роботу.

Середовище в аудиторії є дружнім, творчим, відкритим до конструктивної критики. Подача навчального матеріалу під час лекційних занять здійснюється з використанням мультимедійних засобів (проектування на екран в аудиторії). Практичні заняття включають як індивідуальну так і командну роботу. Створюються умови для взаємодії і діалогу між здобувачами освіти та викладачем.

За об'єктивних причин навчання може відбуватись в дистанційному (онлайн) режимі.

Усі завдання, передбачені програмою, мають бути виконані у встановлений термін. Завдання, які не виконані у встановлений термін, оцінюються викладачем нижчими балами.

Під час роботи над завданнями не дозволяється порушувати академічну доброчесність: при використанні Інтернет ресурсів та інших джерел інформації здобувач повинен вказати джерело, використане під час виконання завдання.

У разі виявлення факту плагіату здобувач отримує за завдання 0 балів і повинен повторно виконати завдання.

Списування під час контрольних робіт та екзаменів заборонені (в т.ч. із використанням мобільних пристроїв). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час онлайн тестування.

Рекомендовані джерела інформації

Публікації науково-педагогічного працівника за темою освітньої компоненти

1. Гарачковська О. О. Новинна журналістика в системі ЗМІ. Digital media: становлення новітньої комунікації : колект. монографія / за ред. М. М. Поплавського, Л. О. Кочубей. Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2020. 244 с. С. 163-188.
2. Гарачковська О. О. Жанри журналістики в системі друкованих ЗМІ : навч. посіб. Київ : Видавничо-поліграфічна база КНУКіМ, 2019. 344 с.
3. Garachkovska, O. E-learning methods in students' education. International 1. journal of Innovative Technology and Exploring Engineering, 2019. P. 251-256. DOI: 10.35940/ijitee.L3621.1081219.
4. Garachkovska, O. Media as a tool for forming the president's image (On the example of the 2019 election process). International journal of Innovative Technology and Exploring Engineering, 2019. P. 1623-1628. Scopus ID: 57211391146
5. Garachkovska, O. Strategic Management of Brand Positioning in the Market. Advances in Science, Technology and Engineering Systems Journal Vol. 6, No. 1, 947-953 (2021). ISSN: 2415-6698. Scopus ID: 57211391146
6. Garachkovska, O. Smart education 4.0: Balancing dual-distance and reskilling revolution | Educación Inteligente 4.0: Equilibrio entre la Revolución de la Doble Distancia y la Recapacitación. Estudios de Economía Aplicada, 2021, 39(6). Scopus ID: 57211391146.
7. Гарачковська О. О. Заголовок як структурний складник піару та самопіару у засобах масової інформації. Імідж і репутація / гол. ред. М. М. Поплавський. Київ : КНУКіМ, 2017. С. 21–23.

Основна література

1. Афанасьєва О. М. Ритуалізовані комунікативні практики в добу новітніх технологій. *Філол. трактати*. 2018. 10, № 2. С. 13-24.

2. Гарачковська О. О. Новинна журналістика в системі ЗМІ. Digital media: становлення новітньої комунікації : колект. монографія / за ред. М. М. Поплавського, Л. О. Кочубей. Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2020. 244 с. С. 163-188.
3. Гарачковська О. О. Жанри журналістики в системі друкованих ЗМІ: навч. посіб. Київ : Видавничо-поліграфічна база КНУКіМ, 2019. 344 с.
4. Євдокимова В. В. Міжкультурна комунікація у соціальній роботі : навч.-метод. посіб. Київ : Університет "Україна", 2018. 190 с.
5. Єгорова Т. Д. Ефективна комунікація: публічний виступ : навч. посіб. Київ : НАДУ, 2018. 162 с.
6. Ільганаєва В. О. Медіа як фактор формування єдності людської спільноти. Медіатрансформації, рік другий: монографія. Київ, 2016. С. 85–107.
7. Лазаренко Н. І., Коломієць А. М., Паламарчук О. М. Комунікація в Інтернет-просторі: психологічний аспект. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2018. Т. 65, № 3. С. 249-261.
8. Лизанчук В. Методи збирання і фіксації інформації в журналістиці. Київ : Дзвін, 1991. 92 с.
9. Павлова О. Ю., Тормахова А. М. Візуальні практики та комунікація: курс лекцій. Київ : Київський університет, 2018. 223 с.
10. Попік І. П. Вербальна та невербальна комунікація (на матеріалі публікацій Піза). Записки з романо-германської філології. 2018. Вип. 1. С. 159-165.

Допоміжна література

1. Гриценко О. Основи теорії журналістської діяльності. Київ : КВГІ, 2000. С. 8–88.
2. Гусак О. О. Роль редактора в інтернет-редакції нових медіа / Науковий журнал Комунікаційні технології. Київ, 2013. С. 126–132.
3. Єгорова Т. Д. Ефективна комунікація: публічний виступ : навч. посіб. Київ : НАДУ, 2018. 162 с.
4. Житарюк М. Г. Соціокультурна модель журналістики : традиції і новаторство: монографія. Львів, 2008. 416 с.
5. Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння. Львів : Паїс, 2004. 290 с.
6. Фіголь Н. М. Класифікація електронних видань. Науковий журнал: Т. 2. Комунікаційні технології. Київ, 2013. С. 66–71.
7. Холод О. М. Трансформація суспільства як базова категорія у процесі трансформації телевізійних медіа. Медіатрансформації, рік перший: монографія. Київ, 2014. С. 26–49.
8. Циганов В. В. Концепція національної інформаційної політики в особливих умовах. Медіатрансформації, рік другий: монографія. Київ, 2016. С. 57–85.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Детектор медіа: українське інтернет-видання про медіа: вебсайт. URL <https://detector.media/> (дата звернення: 03.01 2023).
2. Стоп-фейк: український інтернет-ресурс про непрофесійну журналістику: вебсайт. URL: <https://www.stopfake.org/uk/golovna/> (дата звернення: 23.01 2023).

3. Український інформаційний простір: Науковий журнал Київського національного університету культури і мистецтв / Головний редактор М. Тимошик. Числа за 2018-2020 рр. Електронні версії журналу – на сайті журналу. URL: <http://ukrinfospace.knukim.edu.ua/> (дата звернення: 03.01 2023).
4. Портал для фахівців у сфері комунікацій : вебсайт. URL : <http://prportal.com.ua/> (дата звернення: 10.01.2023).
5. Портал Української спілки фахівців інформаційних, комунікаційних та бізнес технологій : вебсайт. URL : <http://pit.org.ua/> (дата звернення: 12.02.2023).

Силабус затверджено
на засіданні кафедри зв'язків
з громадськістю і журналістики
від 27 серпня 2023 року, протокол №1